

Тафсири сураи Моъун

[Тоҷикӣ – Тоҷикӣ – طاجيکيۃ]

Таҳия: islamhouse/tojiki

2012 - 1433

IslamHouse.com

تفسير سورة الماعون

«باللغة الطاجيكية»

من تفسير: «تيسير الكريم الرحمن في تفسير الكلام المنان».

إعداد: دار الإسلام / طاجيكي

2012 - 1433

IslamHouse.com

Тафсири сураи Моъун

Сураи Моъун макки буда дорои ҳафт оят аст.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ ۚ ﴿١﴾ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾ وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ
الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ
﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾﴾

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ ﴿١﴾﴾

«Оё онеро ки рӯзи ҷазоро дуруғ мешуморад, диди?».

﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾﴾

«Ū ҳамон касе аст, ки یتимро ба ихонат(паст задану таҳқир кардан) меронад».

﴿وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾﴾

«мардумро ба таъом додан ба бенавоён во намедорад».

﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾

«Вой бар он намозгузороне»,».

﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾

«Ки дар намози худ саҳлангоранд».

﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ﴾

«Онон , ки риё мекунанд».

﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾

«Ва аз додани закот дарег меварзанд».

Тафсир:

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ﴾

Оё нанигаристаи ба касе ки зинда шудани баъд аз марг ва ҷазоро дуруғ меангорад ва ба ончи паёмбарон овардаанд имон надоранд?

﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ﴾

Чунин касе, ятимро бо хушунат аз худ дур мекунад ва ба хотири сангдилиаш бар ӯ раҳм намекунад, чун ба подош ва иқобе умед надорад.

﴿وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ﴾

Ва дигаронро ба хурок додани ятим ташвиқу тарғиб наменаояд. Ва ба тариқи авло ҳудаш бенавоёнро ғизо ва хурок намедиҳад.

﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾

Пас вой бар он намозгузороне, ки ба намози худ пойбанд ҳастанд, аммо онро зоеъ мекунанд ва дар вақташ онро намехонанд ва аркони онро ба хуби анҷом намедиҳанд.

Ин бахотири он аст, ки онҳо ба фармони Худованд аҳамият намедиҳанд, зеро намозро, ки муҳимтарин ибодат аст зоеъ менамоянд.

Ва касе ки аз намозаш ғофил бошад сазовори мазаммат ва сарзаниш аст.

Аммо дучор шудани фаромуши дар намоз чизе аст, ки паёмбар (с) ҳам дар намоз ба он дучор мешуд. Бинобарин Худованд онҳоро (қасоне ки намози худро зоеъ мекунанд) ба риёкори ва сангдилию бераҳми тавсиф намуда фармуд:

﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ﴾

Қорҳоро барои инки мардум онҳоро бубинанд анҷом медиҳанд.

﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾

Ва аз додану бахшидани чизе ки он ба сурати амонате ё туҳфа монанди зарфу сатил ва ба монанди инҳо ки маъмулан дода мешавад ва зараре ба касе ворид намешавад, худдори мекунанд. Пас чигуна бештар аз онро хоҳанд дод

Дар ин сура ба хурок додан ба ятимон ва бенавоён ташвиқ шуда ва низ ба тарғиб намудани дигарон ба ин кор ва мувозабат бар намоз ва анҷоми дигар амалҳо ба сурати мухлисона ташвиқу тарғиб шудааст.

Инчунин одами бар анҷоми корҳои хуб ва додани амволи ночиз, монанди зарфу далв ва китобу амсоли инҳо таҳрик шудааст, чун Худованд касеро, ки чунин накунад мазаммат кардааст. Худованд донотар аст.

Поёни тафсири сураи "Моъун".